

עמ"ת 27919/09/17 - סעד רייאן נגד מדינת ישראל

24 ספטמבר 2017

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 27919-09-17 רייאן נ' מדינת ישראל

מספר פל"א 300019/2017

לפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
העורר סעד רייאן

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד איתי רוזין

ב"כ המשיבה - עו"ד נעמי מנשה.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש השלום בפתח תקווה שקבע את תנאי השחרור של העורר כך שיהיה בתנאי מעצר בית בפיקוח ומפקח אחד ובשעתיים התאווורות ליום (החלטה מיום 23.08.17).

לטענת ב"כ העורר שגה ביהמ"ש קמא כאשר לא הקל בתנאי שחרורו של העורר וזאת בשל כך שחוות דעת הנשק אינה קובעת כי מדובר בנשק. המשיבה מתנגדת וסבורה כי אף בהעדר קביעה שמדובר בנשק בחוות הדעת, אין בכך משום חולשה בעוצמת הראיות לכאורה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי דין הערר להתקבל.

ביהמ"ש השלום סבר כי הטענה לפיה כלי הנשק המפורט בחוות הדעת אינו עומד בתנאי של נשק בהתאם לחוות הדעת, מקומה להיבחן לעומקה במסגרת התיק העיקרי ובנסיבות אלה הקל, אך במעט בתנאי שחרורו של העורר.

עיון בחוות דעת הנשק של המטה הארצי, המז"פ, מעבדת הנשק אשר נכתבה ע"י קצין מעבדת נשק, מעלה כי חוות הדעת איננו מציין שהחפץ עונה על הגדרת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין.

בהקשר זה יצוין כי סעיף 144 (ה) לחוק העונשין קובע כי תעודה החתומה בידי קצין משטרה בדרגת מפקח ומעלה אשר מאשרת שחפץ פלוני הוא נשק, משמש ראיה לדבר, כל עוד לא הוכח כי היפוכו.

במקרה דנן, העובדה שחוות הדעת איננה מציינת שמדובר בנשק מחזקת מאוד את המסקנה שאכן אין המדובר בנשק. כאשר משווים את חוות הדעת האמור לחוות דעת אחרות אשר ניתנות בתיקי נשק, ואף מחוות דעת אחרת אשר ניתנה ע"י אותו מומחה מטעם המז"פ מתקבלת המסקנה כי במקרים שבהם מדובר בנשק, קובע המומחה את הדבר במפורש.

בהקשר זה יצוין כי למשיבה לפני השהות מספקת לפנות למומחה בבקשת הבהרה, ואף חלוף הזמן מאז התקבלה חוות הדעת, אין בה נמצא חוות דעת מתקנת אשר תקבע שמדובר בנשק.

בנסיבות אלה קיימת חולשה ראייתית משמעותית בנוגע לאפשרות שמדובר בנשק.

עם זאת, ובשים לב לכך שהעורר החזיק לכאורה חפץ מאולתר מסוג קרל גוסטב, הרי שיתכן שמדובר בעבירה של ניסיון לאחזקת נשק, ולחילופין אחזקה חלק של נשק או אביזר כאמור בסיפא של סעיף 144 (א) לחוק העונשין.

בשים לב לכך שעסקינן בחוות דעת ולא בעדויות, אשר יש להעריך את מהימנותן הרי שמקומה של שאלה זו הינו בהליך המעצר ולא רק בהליך העיקרי.

לאור החולשה הראייתית ובשים לב אף להחלטה הקודמת שניתנה בנושא ראיות לכאורה בכל הנוגע להודאת העורר בחקירה, סבורני כי יש מקום להקל הקלה נוספת בתנאי השחרור.

עם זאת, נתתי את דעתי לכך שמדובר בעורר אשר לחובתו הרשאה קודמת בעברת נשק, וכן הרשעה בעברות רכוש כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה של 9 חודשים בעבירת נשק.

באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש להורות על מעצר בית לילי ומעבר לכך כל יציאה ממעצר הבית ראוי שתהיה בפיקוח.

אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

1. מעצר הבית של המשיב יהיה מעצר בית לילי בביתו בכפר ברא בכל יום החל מהשעה 23:00 ועד לשעה 05:00.

2. ביתר השעות (שעות היום) המשיב יהיה רשאי לצאת לכל מטרה בליווי או בפיקוח אחד המפקחים אשר אושרו ע"י ביהמ"ש (מעצר אדם).

3. יתר התנאים וערבויות יותרו על כן.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ח, 24/09/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט